

Лук'янченкова В.Є.,

Харківський національний університет міського господарства

імені О.М. Бекетова

СТИМУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ РЕГІОНУ

Кожний регіон при плануванні у цілому власного соціально-економічного розвитку повинен планувати і розвиток будівельної галузі, як однієї з провідних та системоутворюючих галузей національної економіки. У рішенні завдань забезпечення виживання та сталого розвитку керівництву підприємств будівельної галузі необхідно стимулювати інноваційну діяльність, так як саме інновації забезпечують безперервне оновлення технічної та технологічної бази виробництва, освоєння і випуск конкурентоспроможної будівельної продукції.

Для будівельного комплексу України характерно низька активність інноваційного супроводження виробничих та управлінських процесів. Але сучасні системи існуючого менеджменту будівельних підприємств роблять певні кроки для визначення інструментарію підвищення ефективності реалізації інноваційних процесів. Рівень інноваційного розвитку будівельної галузі для економіки регіонів України мають дуже важливе значення. Будівельний комплекс України на сьогоднішній день складає 10% усієї економіки країни. Сфера будівництва для регіонів та регіонального розвитку є дуже актуальною, оскільки від її розвитку залежить багато життєво утворюючих чинників:

- Забезпеченість населення регіонів житлом, медичними закладами, закладами освіти і науки, культури;
- Забезпеченість об'єктами виробничого та торговельного призначення;

- Організація та проведення загальнобудівельних та спеціалізованих робіт щодо реконструкції підприємств, житлового будівництва, об'єктів побутово-культурного призначення;
- Своєчасне введення в дію перелічених об'єктів.

Специфіка, яка склалася в даний час щодо стимулювання інноваційної діяльності полягає в тому, що в Україні є значні фундаментальні та технологічні розробки, унікальна науково-виробнича база. Водночас вкрай слабка орієнтація існуючого інноваційного потенціалу на реалізацію наукових досягнень у виробництві та інших сферах діяльності гальмує ці процеси. Крім цього, інноваційна діяльність в Україні не має чіткої концепції розвитку. Основною правовою базою на державному рівні, регулюючої інноваційний процес, в даний час є законодавство в області інтелектуальної власності. При цьому питання стимулювання інноваційної діяльності та підтримки інноваційного бізнесу мають фрагментарний, не до кінця опрацьований характер. Необхідно не тільки формування прогресивного технологічного укладу, а й використання всього арсеналу інструментів прямого і непрямого державного регулювання для інвестування інноваційної діяльності.

Розвиток інноваційної діяльності на будівельному підприємстві пов'язано з безперервним вдосконаленням засобів і предметів праці, сучасних методів і систем управління, з активним впровадженням у виробництво досягнень науки, техніки і передової практики. Постійне оновлення технологій робить інноваційну діяльність основною умовою стабільної роботи підприємства в умовах конкуренції.

Досить очевидним є той факт, що джерелом еволюційних інновацій служать науково-дослідна і дослідно-конструкторська діяльність (розробки та впровадження винаходів), які необхідно постійно вдосконалювати. Звідси випливає, що будівельним підприємствам необхідно навчитися

оперативно реагувати на зміну потреб, але ця стратегія зможе забезпечити йому тільки тимчасову перевагу, оскільки буде дуже скоро використана конкурентами. Інноваційно налаштоване керівництво будівельних підприємств має передбачати побажання споживачів, бачити контури майбутнього ринку. Саме таким чином вони повинні створювати будівельну продукцію, у яких деякий час не буде конкурентів.

Стимулювання інноваційної діяльності можна забезпечити через механізм впливу, що включає сукупність форм і методів стимулювання персоналу, які базуються на розвитку майново - трудових відносин, що складаються на підприємстві. Аналіз наукових досліджень показав, що методи впливу на персонал залежать, насамперед, від досягнення цілей, які ставить вище керівництво виходячи з інтересів власників з урахуванням ступеня впливу зовнішніх і внутрішніх факторів на діяльність підприємства. Ці фактори, з точки зору впливу на персонал, можуть бути короткостроковими і довгостроковими. Методи стимулювання повинні враховувати також характер і рівень розвитку майново - трудових відносин на підприємстві, а також способи впливу на персонал в залежності від об'єкта мотивації, кар'єрної спрямованості і методів винагороди.

Доведено, що регіональна інноваційна політика реалізується у вигляді заходів регіональної підтримки, формування сприятливого інноваційного клімату, підвищення інноваційної активності та інноваційної сприйнятливості регіонів. У сучасних умовах завданням першорядної важливості є збереження та подальше посилення інноваційно-промислового потенціалу регіону, підвищення ступеня його впливу на економічну ефективність виробництва. Без цього недосяжно забезпечення стійкості регіонального розвитку.